

Миколаївщина: Обірвані життя наших дітей

04 Червня 2023

Тема: [Події](#)

З початком повномасштабного вторгнення з боку російської федерації Миколаївщина зазнала багато горя. Нещадний ворог забрав життя сотні наших людей, в тому числі й дітей...

На території області назавжди обірвалися життя 19 безневинних дітей.

18 з них загинули внаслідок травм від нелюдських обстрілів та підступних мінувань військами РФ, а сердечко однієї дитини не витримало отриманої психологічної травми після почутих вибухів.

Це біль, який ніколи не мине. Це біль, який буде жити з нами вічно.

Згадаймо ж сьогодні всіх янголів поіменно.

- Віра Бірюкова, 17 років. Загинула у селі Мішково-Погорілове Мішково-Погорілівської громади. Ворожий снаряд вибухнув біля її дому. Дівчина разом з сестрою та мамою знаходилися поряд. Загинула разом із сестрою Аріною Бутим.

«Доброчлива, чуйна, завжди турбувалась про молодших братів та сестер», - такими словами згадують про дівчину.

- Аріна Бутим, 3 роки. Загинула у селі Мішково-Погорілове Мішково-Погорілівської громади. Внаслідок вибуху снаряду біля дому отримала поранення не сумісні з життям. Загинула разом із сестрою.

«Слухняна донечка, помічниця і розрада мамі. Маленька художниця», - так розповідають про дівчинку.

- Артем Антоненко, 10 років. Загинув у селі Рибаківка Коблівської громади. Дитина, разом із дядьком, поїхали на тракторі витягувати автомобіль. Підірвався на міні.

«Доброчливий, чуйний хлопчик, гарний помічник», - так запам'ятали хлопчика.

- Єлизавета Яковець, 17 років. Загинула у місті Миколаїв у результаті ракетного обстрілу по житловому будинку в мкр Балабанівка.

«Навчалась на III курсі Миколаївського ліцею будівництва та сфери послуг. Творча, яскрава, мила дівчина. Дуже любила маму та молодшого брата. Назараз батько дівчинки захищає Батьківщину в лавах ЗСУ», - так розповідають про дівчину.

- Леонід Сахошко, 17 років. Загинув разом з рідними між селами Тамарине та Павлівка Снігурівської громади на межі Херсонської та Миколаївської областей, унаслідок розстрілу військовими РФ автомобіля, на якому родина евакуювалася.

«Був надійною опорою для своїх батьків», - такими словами згадують хлопця.

- Олексій Бондар, 7 років. Загинув в селі Костянтинівка Костянтинівської громади у результаті ворожого обстрілу. В дачному будинку загинула вся родина з трьох людей.

«Веселий та добрий маленький мрійник, бабусина втіха», - таким він був для своїх рідних.

- Данило Бубна, 17 років. Загинув в селі Михайло-Ларине Воскресенської громади. Під час ворожого обстрілу перебував на вулиці, де й загинув від осколкових поранень.

«Мав велику душу і добре серце, завжди усміхнений, веселий. Любив тварин, завжди допомагав старшим, захищав молодших, ніколи не полишав друзів. Мріяв про власну сім'ю», - такими словами згадують про хлопця.

- Віталій Фаріон, 17 років. Загинув на території Інгульської громади. Сидів на передньому пасажирському сидінні автомобіля, коли транспортний засіб наїхав на протитанкову міну між селами Христофорівка і Добра Криниця.

«Був мрійником, любив ремонтувати мотоцикли, автомобілі, всім допомагав. Любив фантазувати, але всі фантазії обірвались в одну мить, коли разом з друзями підірвався на міні», - розповідають про хлопця.

- Лідія Думініка, 17 років. Загинула в селі Явкіне Баштанської громади під час ракетного обстрілу. Родина намагалась врятуватись від окупації, втікаючи з Широківської громади.

«Лідія чудовий кулінар, навчалась в Миколаївському фаховому коледжі економіки та харчових технологій. Дуже добра, завжди поспішала допомогти тому, хто цього потребував. Добра, світла, чуйна з м'яким характером», - так запам'ятали дівчину.

- Софія Шелига, 9 років. Загинула в селі Велике Артакове Березнегуватської громади. О 04:00 внаслідок обстрілу один із снарядів влучив у підвал будинку, де ховалася сім'я. Загинули всі члени родини.

«Любила допомогати бабусі по господарству. Щира та весела дівчинка», - такими словами згадують дівчинку.

- Світлана Слободенюк, 16 років; Ангеліна Слободенюк, 12 років; Вікторія Слободенюк, 14 років. Сестри загинули під час обстрілу с. Новопетрівка Широківської громади, перебуваючи в окупації.

«Дружні сестрички, які мріяли про мирне майбутнє», - так розповідають про дівчат.

- Єва Смульська, 8 років. Загинула в місті Очаків Очаківської громади під час влучання ракети у житловий будинок.

«Мріяла вирости схожою на маму. Вивчала англійську мову та дуже любила малювати», - так згадують про дівчинку.

- Олександр Дерій, 8 років. Загинув в селі Висунськ Березнегуватської громади. Внаслідок ракетного обстрілу хлопець зазнав осколкових поранень, від яких помер.

«Енергійний та допитливий. Полюбляв рухливі ігри», - так розповідають про Олександра.

- Сергій Чернюк, 4 роки. Загинув у місті Снігурівка Снігурівської громади. З батьком та сестрою Єлизаветою хлопчик знаходився на ігровому майданчику, як раптом почався обстріл. Єлизавету поранило, а Сергійко та батько загинули.

«Доброзичливий, чуйний та привітний хлопчик, маленький помічник сонечка, яскравий промінчик, який хотів жити та радіти кожному дню», - такими словами згадують хлопчика.

- Артем Мардзявко, 11 років. Загинув у місті Миколаїв. Російська ракета влучила у будинок та зруйнувала квартиру, де проживав хлопець. Дитину дістали з-під завалів, помер в лікарні від політравми (синдром довготривалого здавлення).

«Дуже добре навчався, мав чудову пам'ять, любив читати. Нагороджений похвальним листом МОН України «За високі досягнення». Батьки хлопчика приділяли багато уваги його вихованню. Всі це помічали, та досить часто відзначали», - розповідають про хлопчика.

- Ростислав Присяженко, 3 роки. Загинув після вибуху в місті Очаків Очаківської громади. Смерть настала наступного дня в лікарні, внаслідок прогресування легенево-серцевої недостатності. Серце хлопчика не витримало психологічної травми після вибухів в м. Очаків.

«Мріяв стати пожежником, захищати і рятувати людей. Хотів ходити до дитячого садочку і школи. Любив книжки та мультики про пожежників. Казав: «Коли виросту, буду захищати наше місто від пожеж». Але в одну мить мрія відійшла янголятком у блакить», - такими словами згадують хлопчика.

- Вячеслав Гишак, 17 років. Загинув в селі Павлівка Снігурівської громади. Хлопець з подругою йшли до церкви на Великдень, під час обстрілу намагались сховатись біля школи, де він й отримав смертельне поранення.

«Завжди охайний, скромний, доброзичливий, тактовний, ввічливий і життєрадісний. Та разом з цим, цілеспрямований та наполегливий у досягненні поставленої мети», - згадують про хлопця.

Кожного, хто поселив страх у очах наших дітей, хто змусив їх очі налитися слізьми, хто залишив їх без щасливого дитинства та світлого майбутнього - кожен причетний обов'язково відповідь за свої діяння. А поки молимося за спокій наших янголяток..

Зазначимо, що Миколаївській ОВА вдалось отримати лише частину світлин дітей. Дякуємо рідним та близьким за надані фотографії.

За інформацією [Служба у справах дітей Миколаївської ОДА](#).